

Itt és Most

Itt ahol a térben részt kérek
Most mikor a fényben eszmélek,
Tegnap ürje újra telve,
Másnak zaja meg se rezzent.

Most egy szellő odébb libben
És a naptól áthévített
Lusta lomha levegőben
Megsimogat engem.

És kérdés nélkül elfogadom:

Az ég színét
A domb ívét
Szájam ízét
S hogy nincs “miért”.

Mások hitét
Magam bűnét,
A sors kegyelmét
Mely néha kegyetlenség.

És azt, hogy egyszer elmúlok
Hiába is tanulok
Ezer titkot és trükköt,
Ha a lét lett a tét.

(Zalaszentiván vasútállomás)